

11 Műveletek tömbökkel

- legkisebb, legnagyobb elem megkeresése
- tömb elemeinek összeadása
- tömb tükrözése
- tömbök rendezése
 - egyszerű cserés rendezés
 - minimumkiválasztásos rendezés
- két rendezett tömb összefésülése

11.1 Legkisebb, legnagyobb elem megkeresése

Készítsünk programot, amely egy 20 elemű tömbbe kigenerál 1 és 150 közötti véletlen számokat, majd az elemek kiírása után megkeresi a tömbben található legkisebb és legnagyobb elemet.

Ehhez bevezetünk két változót: **min** és **max**. Kezdetben beállítjuk mindkét változó értékét a tömb első elemének értékére - feltételezve hogy ez a legkisebb és legnagyobb elem is a tömbben, majd a második elemtől a tömb végéig végignézzük az elemeket (van-e a beállított első elemnél nagyobb vagy kisebb). Ha bármelyik elem kisebb mint a **min** változó értéke, akkor az új elem értékét megjegyezzük a **min** változóban. Hasonlóan, ha olyan elemet találunk, amely nagyobb mint a **max** értéke, akkor azt megjegyezzük a **max** változóban. Így a ciklus lefutása (tömb elemeinek átnézése) után a **min** és a **max** változók a tömb legkisebb ill. a legnagyobb elemét fogja tartalmazni. Programunk így néz ki:

```

program Pelda27a;
uses crt;
const n=20; {a tömb elemeinek a száma}
var a: array[1..n] of integer;
    i,min,max: integer;
begin
  clrscr;
  randomize;
  for i:=1 to n do a[i]:=random(150)+1;
  for i:=1 to n do write(a[i],', ');
  writeln;
  {a tömb legkisebb és legnagyobb elemének keresése...}
  min:=a[1];
  max:=a[1];
  for i:=2 to n do begin
    if a[i]<min then min:=a[i];
    if a[i]>max then max:=a[i];
  end;
  writeln('Legkisebb: ',min);
  writeln('Legnagyobb: ',max);
  readln;
end.

```

11.2 Tömb elemeinek összeadása

Bővítsük tovább az előző programunkat. Egészítsük ki egy olyan programrészsel, amely összeadja a tömb elemeit, majd kiírja az összeget.

Ehhez bevezetünk egy újabb változót - **osszeg**, melynek kezdeti értékét beállítjuk 0-ra, majd a ciklus segítségével (amit módosítottunk, hogy 1-től menjen) végigmegyünk a tömb elemein és ehhez a változóhoz sorban hozzáadjuk a tömb első, második, ... utolsó elemét. Így a ciklus lefutása után az **osszeg** változó a tömb elemeinek összegét fogja tartalmazni. Módosított programunk így néz ki:

```

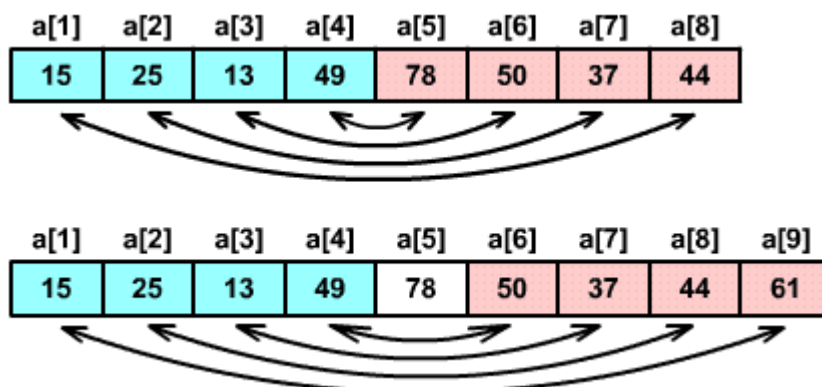
program Pelda27b;
uses crt;
const n=20; {a tömb elemeinek a száma}
var a: array[1..n] of integer;
    i,min,max,osszeg: integer;
begin
clrscr;
randomize;
for i:=1 to n do a[i]:=random(100)+1;
for i:=1 to n do write(a[i],', ');
writeln;
{a tömb legkisebb és legnagyobb elemének keresése }
{az összeadással kibővítvé... }
min:=a[1];
max:=a[1];
osszeg:=0;
for i:=1 to n do begin
    if a[i]<min then min:=a[i];
    if a[i]>max then max:=a[i];
    osszeg:=osszeg+a[i];
end;
writeln('Legkisebb: ',min);
writeln('Legnagyobb: ',max);
writeln('Az elemek osszege: ',osszeg);
readln;
end.

```

11.3 Tömb tükrözése

Most készítsünk egy újabb programot. A program elején egy $N=20$ elemű tömbbe (N egy konstans legyen) generáljunk 10 és 99 közötti véletlen számokat, majd írjuk ki a tömböt. Ezek után tükrözzük a tömböt, tehát az első elemet cseréljük ki az utolsóval, a másodikat az utolsó előttivel, stb. Az így módosított tömböt írjuk ki újból a képernyőre.

A tömb elemeinek cseréjét (a tükrözést) egy 8 és egy 9 elemű tömbön az alábbi ábra szemlélteti:



Ebben is láthatjuk, hogy a tükrözéshez valójában egy olyan ciklusra van szükségünk, amely páros számú elemek esetében egytől a tömb feléig, páratlan számú elemek esetében a felénél eggyel kevesebbig megy (az ábrán a kék elemek) és elvégzik a megfelelő cserét. Ezt egyszerűen egy olyan for ciklussal tudjuk elvégezni, melynek ciklusváltozója 1-től $(n \div 2)$ -ig megy.

A cikluson belül valójában melyik elemeket kell cserélni melyikkel? Az 1. elemet az n -dik elemmel, a 2. elemet az $(n-1)$ -dik elemmel, a 3. elemet az $(n-2)$ -dik elemmel, stb. Tehát ha vesszünk az említett for ciklusváltozóját (i), akkor az i -dik elemet mindig az $(n-i+1)$ -dik elemmel kell kicserélnünk (a cserét egy x segédváltozó segítségével végezzük el). Programunk tehát így néz ki:

```

program Pelda28;
uses crt;
const n=20;
var a: array[1..n] of integer;
    i,x: integer;
begin
clrscr;
randomize;
for i:=1 to n do a[i]:=random(90)+10;
{a tömb elemeinek kiírása...}
for i:=1 to n do write(a[i]:3);
writeln;
{a tömb tükrözése...}
for i:=1 to n div 2 do begin
                x:=a[i];
                a[i]:=a[n-i+1];
                a[n-i+1]:=x;
            end;
{a tömb elemeinek kiírása...}
for i:=1 to n do write(a[i]:3);
readln;
end.

```

11.4 Tömbök rendezése

Egy N elemű sorozatot nagyság szerint sorba kell rendezni. Nagyon sok rendezési algoritmus létezik. Az alábbiakban ezek közül kettőt fogunk megvizsgálni. Közös vonásuk az lesz, hogy az eredmény, a rendezett sorozat, helyben keletkezik, így az eredeti sorrend elvész. Az a rendezési algoritmus jó, amelynek kicsi a tárigénye és nagyon gyorsan végrehajtja a rendezést, és persze egyszerű, könnyen megérthető a működése.

Tökéletes, minden igényt kielégítő rendezési eljárás nem létezik. Az, hogy mikor melyik rendező algoritmust használjuk, sok összetevő függvénye. Tisztázni kell egy-egy konkrét eljárás kiválasztásakor, hogy az algoritmus elsősorban gyors legyen vagy inkább helytakarékos. Az alábbiakban tárgyalt algoritmusokban az N=5 elemű A() vektort fogjuk növekvő sorrendbe rendezni.

A()	1.	2.	3.	4.	5.
	5	3	9	1	7
rendezve					
A()	1.	2.	3.	4.	5.
	1	3	5	7	9

11.4.1 Egyszerű cserés rendezés

Hasonlítsuk össze a() tömb első elemét a sorozat összes többi mögöttes lévő elemével, s ha valamelyik kisebb nála, akkor cseréljük meg azzal! Ezzel elérhetjük, hogy a sorozat első helyére a legkisebb elem kerül. Folytassuk ugyanezen elven a sorozat második elemével, utoljára pedig az utolsó előttivel.

A()	i	j	1.	2.	3.	4.	5.	
	↓	↓	5	3	9	1	7	→ csere